

यद्यपि त्वमेव पर्याप्तः सकलराक्षसवधपूर्वं मन्मोचनइतिशेषः ॥ तथापि ईदृशोवल्लोदयस्तत्रैव यशस्योद्यशोवर्धकः स्यात् ॥ ११ ॥ यद्विनु रामोरावणं हत्वा मां नयेत् त
दा तन्मयनं तस्य यशस्करं स्यात् ॥ अतस्तेनैवागत्य मोचनं युक्तमितिभावः ॥ १२ ॥ उपधिना क्लेन ॥ १३ ॥ १४ ॥ यथा तस्यानुहूपं विक्रांतं भवति तथा त्व

काममस्यत्वमेवैकः कार्यस्यपरिसाधने ॥ पर्याप्तः परवीरप्रयशस्यस्तेवल्लोदयः ॥ ११ ॥ बलैः समग्रैर्यदिमांहत्वा रावणमाहवे ॥ विज
यीस्वपुरीं रामो नयेत्तस्याद्यशस्करं ॥ १२ ॥ यथाहंतस्यवीरस्यवनादुपधिनाहता ॥ रक्षसातद्रयादेवतथानाहंतिराघवः ॥ १३ ॥ ब
लैस्तुसंकुलांकृत्वा लंकां परबलार्दनः ॥ मानयेद्यदिकाकुलस्यस्तत्तस्यसदृशं भवेत् ॥ १४ ॥ तद्यथा तस्यविक्रांतमनुरूपं महात्मनः ॥ भव
त्याहवशूरस्यतथात्वमुपपादय ॥ १५ ॥ तदर्थोपहितं वाक्यं प्रश्रितं हेतुसंहितं ॥ निशम्याहंततः शेषं वाक्यमुत्तरमब्रुवं ॥ १६ ॥ देविहर्ष
क्षसैन्यानामीश्वरः प्लवतांवरः ॥ सुग्रीवः सत्त्वसंपन्नस्त्वदर्थे कृतनिश्चयः ॥ १७ ॥ तस्यविक्रमसंपन्नाः सत्त्ववंतो महाबलाः ॥ मनःसंकल्प
सदृशानिदेशो हरयः स्थिताः ॥ १८ ॥ येषां नोपरिनाथस्तान्मतिर्यक्सज्जते गतिः ॥ न च कर्मसुसीदंति महत्स्वमिततेजसः ॥ १९ ॥ अस
कृत्तैर्महाभागैर्वानरैर्वलसंयुतैः ॥ प्रदक्षिणीकृता भूमिर्वायुमार्गानुसारिभिः ॥ २० ॥ महिशिष्टाश्चतुल्याश्च संतितत्रवनौकसः ॥ मत्तः
प्रत्यवरः कश्चिन्नास्ति सुग्रीवसन्निधौ ॥ २१ ॥ अहंतावदिह प्राप्तः किंपुनस्तं महाबलाः ॥ न हि प्रकृष्टाः प्रथ्यंते प्रथ्यंते हीतरेजनाः ॥ २२ ॥ त
दलं परितापेन देवि मन्युरूपे तु ते ॥ एकोत्पातेन तेलं कामैष्यंति हरियूथपाः ॥ २३ ॥

॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ मन्युर्देव्यं ॥ २३ ॥

मेवोपपादय ॥ १५ ॥ शेषं शिष्टं ॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥